

Sebastià Riera Pocoví, gran artista manacorí, fogueroner de Sant Antoni de tota la vida, monitor de grups d'esplai i dinamitzador cultural

“La Mulassa ha esdevingut quasi de sortida en una festa familiar, en la què els pares vénen a veure-la ballar acompanyats dels fills”

Antoni Sureda P.

*Difícilment trobarem a Manacor una persona que no ens pugui dir alguna cosa de la Mulassa, de l'espectacle a les Fires i Festes de Primavera, del Gran Circ Manacorí, dels terrorífics dimonis que acompanyen les nits de foc, o que no recordi aquella carota del Dimoni Gros que es cremà al fogueró del bar Mingo a la plaça des mercat fa uns anys. Darrere aquests personatges de nova creació que ens conviden i estiren com a mai a participar de la festa, hi ha en **Sebastià Riera Pocoví**, un creador modelista escultor de formació autodidacta, que ha fet de la seva currolla una professió que es centra en la creació artística i la dinamització cultural.*

- Sebastià, com i quan començà la teva activitat de creació artística i dinamització cultural, amb la què ens has revolucionat gran part de les festes tradicionals, un poc orfes ja elles de personatges que animessin l'ambient?

- Triar ara un començament es fa difícil. Vaig començar ja de ben petit amb els foguerons de Sant Antoni. Per altra banda, la meua mare era directora de teatre i jo participava actuant a les mostres de teatre escolar durant molts anys. A partir d'aquí em vaig interessar per tot el relacionat amb la faceta artística. Al Grup d'Esplai de Crist Rei, on hi anava ja des de molt jove participant d'activitats, tallers i excursions, vaig ac-

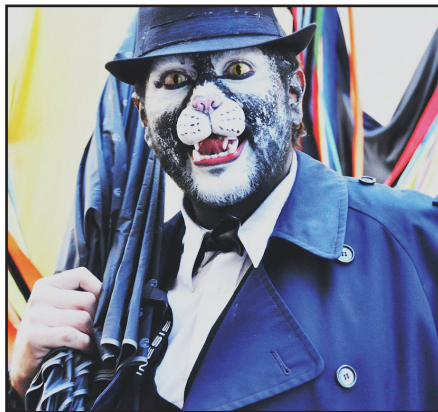
“L'autèntic punt d'inflexió fou el boom del vídeoclip a Ca'n Lliro (Ca'n Lliro Style), l'any que no vaig poder participar de les “Nadales” perquè era de viatge. Aquell vídeoclip té ja més de 60.000 visites per internet”

ceptar ser monitor dels més joves que s'integraven al grup. Aquella acceptació de la funció com a monitor em va obligar a estudiar i aprendre per poder-ho

ensenyar als més joves.

- Tota aquesta activitat he de suposar que era una dedicació a temps lliure.

- Per descomptat que era una dedicació a temps lliure. Però després de 15 anys de ser monitor i especialitzar-te en organitzar activitats per entre mil i dues mil persones, com a membre de la coordinadora d'esplais de Mallorca, em va donar experiència i coratge per invertir alguns projectes pel meu compte.

- Una passa difícil, però supòs que agradable, en la que he d'entendre que has hagut d'establir contactes que a vegades no són tan bons d'aconseguir.

- Com deia, els anys de dedicació als grups d'esplai han estat de gran ajuda i he establert una sèrie de contactes que m'han permès actuacions a altres pobles i indrets de Mallorca, amb espectacles com "Dues cares", o amb altres de creació pròpia com el de "Bombolles", i d'altres que vaig muntant pel meu compte, per fer d'aquesta activitat la meva professió.

- Quina fou la primera activitat o acte que et va situar a l'escena del públic de Manacor?

- En principi són moltes i diverses

"En tenia coneixement previ de la rifa de la mula, mon pare conserva un tiquet de la rifa de l'any 1950"

que es van sumant. Però tal volta l'autèntic punt d'inflexió fou el boom del videoclip a Ca'n Lliro (Ca'n Lliro Style), l'any que no vaig poder participar de les "Nadales" perquè era de viatge. Aquell videoclip té ja més de 60.000 visites per internet.

- I quin ha estat el teu paper a l'Escola Municipal de Mallorca?

- Solia anar-hi a veure els reconeixements i a altres convocatòries especials, però el meu apropament en qüestió d'activitats començà el dia en què en Joan Sansó, dels Amics de l'Escola de Mallorca, em va demanar si me veia amb coratge per fer la Mulassa. M'hi

vaig posar a fer feina de bon de veres, després d'haver-me informat sobre altres mulasses que també hi ha a diferents indrets de Catalunya, però a la Mulassa de Manacor hi vaig voler afegir una sensació de que tingués vida pròpia, com és el del moviment de la boca i les orelles.

- Tenies coneixement previ de la rifa de la mula que es feia antigament a Manacor?

- Sí, i el meu pare inclòs conserva un tiquet de la rifa del l'any 1950.

- Eren pocs els qui se'n recordaven ja a Manacor...

- Si. La darrera rifa fou precisament l'any 1950. Cal que ara tinguin almenys uns 75 anys. Pel que a mi respecta, a més del tiquet que conserva el meu pare, és curiós que el meu oncle Sebastià Riera, feu una de les primeres "Crides" a la Festa de Sant Jaume, que començaren a fer-se des d'un balcó de la Plaça de Sant Jaume.

- Et va dur molta feina, la Mulassa?

- Ja va dur molta feina prèvia d'investigació. Després de que els Amics de l'Escola de Mallorquí aportessin el material, vaig anar-la fent al meu temps lliure durant dos anys.

- Així i tot, de segur que varen ser moltes hores...

- Moltes hores i treballant quasi sempre amb mascareta degut als materials com la fibra de vidre, que en aplicarlos són molt tòxics.

- T'havia passat o sospitat mai que una feina recent acabada es convertís de seguida en un clàssic al nostre poble?

- Va tenir una molt bona rebuda. Tant fou així que en el dia del seu primer ball, els companys de l'Escola de Mallorquí, ja des del primer moment digueren que no s'esperaven que hi anés tanta gent. Després cada any per les festes de Sant Jaume,

el poder de convocatòria ha anat a més. La Mulassa ha esdevingut quasi de sortida en una festa familiar en la què els pares vénen a veure-la ballar acompanyats dels fills. Ha caigut bé no només als infants, sinó també als joves, als pares, padrins i a tothom.

- Tampoc no podem deixar de banda les teves taules escèniques a l'hora de fer el paper de "Mulasser Major"...

- A més d'haver fet teatre des dels tres anys i haver "interactuat" sovint amb el públic, també vaig estudiar de quina manera manejaven a les mules o mulasses a altres indrets de parla catalana. Així he assimilat el meu paper com una passa més a que la Mulassa semblés més de veres.

- A Déu gràcies i malgrat la crisi, darrerament els de Manacor hem esdevingut un poc teatrals i molt disposats a manifestar-nos públicament i fer festa...

- Si, no hi ha cap dubte. Particularment també he tingut la sort de que he viscut aquest boom del teatre, dels Capsigranys i altres que tiren endavant amb la Mostra de Teatre, de Manacor han sortit bons actors que fan feina no només per Mallorca sinó també per Barcelona, València i altres indrets.

- Com valors i quina continuïtat penses donar-li a l'espectacle del Gran Circ Manacorí, que ens va sorprendre no només pel seu

contingut, sinó també per la seva bona coordinació, quan molts només esperàvem una mena de "manacorinada" per cobrir l'expedient?

- És que nosaltres volíem precisament que fos una manacorinada, però amb la qualitat que sabem imprimir els manacorins quan feim una feina que ens ve de gust. Com et deia abans, vaig fer sempre feina ensenyant als infants i organitzant tallers. Aquest aprenentatge per part meua ha ajudat molt. Per altra banda, també hi he d'afegir la meua faceta més teatral, i que des dels 14 anys he participat en diferents espectacles. Igualment en totes aquestes qüestions també ha estat vàlida la meua experiència com a monitor de danses a l'escola Municipal de Mallorquí. Tot en definitiva va anar evolucionant fins a decidir-me per acceptar el repte d'organitzar el Gran Circ Manacorí i altres feines, que han tingut una molt bona acollida per part del públic.

- Segueixes amb Manafoc?

- He estat el president de Manafoc durant molts d'anys, però aquí sí que cal anar amb molt d'esment amb la preparació prèvia per a participar-hi, com també amb les mesures de seguretat que igualment cal tenir molt en compte per a organitzar un espectacle.

- M'han informat de que t'has organitzat un estudi on

hi estàs fent dissenys, escultures, carotes i molta de feina creativa per a molts i diferents espectacles, i no tots destinats a Manacor. És així com m'han dit?

- Si partim de que és un estudi cotxeria, t'han informat correctament. Allà és on vaig fer la Mulassa, i ara segueixo fent coses com caretes, figures i vestits. Darrerament he treballat en uns caparrots molt grossos de devers 3'70 metres d'altura que m'han encomanat d'Artà i Son Servera.

- Ens espera alguna sorpresa no molt llunyana en el temps?

- Pel que respecta a Manacor, a les festes de Nadal estam preparant el Pare Noel a la Plaça Weyler, i per Sant Antoni farem una obra de teatre amb Antoni Sunyer sobre Sant Antoni i el Dimoni, en la què jo, naturalment, faig de dimoni.

- I com van les comandes d'altres indrets de l'illa?

- Hem fet i feim feina per altres pobles de Mallorca com Son Servera o Alaró, on hem organitzat el Gran Circ Alaroner. Hem actuat a Cala Millor, a la Costa del Pins, i també hem participat de la festa del Much a Sineu, fent fins i tot el Pregó amb una disfressa que agradà molt al públic assistent a l'acte.